

der er brug for, drejer sig om begge dele. Derfor anbefaler jeg, at vi i vores videre fælles projekt for at få en bedre kvalitet, som vi jo begge peger præcis på i finanslovsoplæggene, tager det udgangspunkt, som Det Radikale Venstre har. Jeg tror sådan set ikke, at den milliard kroner, som Det Radikale Venstre bruger på det her, er nødvendig at bruge. Jeg tror sådan set, at vi får strukturforbedringer, fordi vi leverer ordentlig børnepasning, og at det har stor betydning for bekæmpelsen af flaskehalse.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er jo vældig glædeligt, at Socialdemokraterne har indset, at man har lavet nogle fejl tidligere og derfor f.eks. er gået fra 2010-planen og nu siger, at væksten i kommunerne skal følge væksten i privatforbruget. Det er glædeligt, at man er gået fra kontanthjælpsloftet. Vi håber, at man også bliver klogere i forhold til velfærdsforliget og går fra de voldsomme forringelser af efterlønnen.

Med hensyn til den markedsførelse, som Socialdemokraterne jo var med til at indføre i løbet af 1990'erne især på ældreområdet, vil jeg også gerne høre, om man også her er blevet klogere, og om vi derfor kan se frem til, at vi, når vi får et andet flertal efter næste valg, kan få en politik, hvor vi giver ansatte og brugere mulighed for selv at tilrettelægge arbejdet, så ældre f.eks. får ret til selv at bestemme, hvornår de vil sove, hvad de vil have at spise, og hvad de vil have på af tøj.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Må jeg ikke starte med at slå fast, at når vi forlader 2010-målsætningen, så er den faktuelle årsag også, at velfærdsforliget løser den opgave, vi så med 2010-planen. Det frigør os simpelt hen af de bindinger, og fremover vil vi ikke låses i måltal. Så er det forhåbentlig præciseret over for Enhedslisten.

Må jeg så sige om markedsførelse og om, hvordan den offentlige sektor skal moderniseres, at det er en meget spændstig diskussion hos os selv. Jeg vil ikke fuldstændig redegøre for den diskussion, for det er der ikke tid til, men jeg vil sige, at der er nogle af de ting, der foregår i den offentlige sektor, som er ret lette at gøre noget ved. Det drejer sig om tid og hænder, og det kræver ressourcer. I det ligger der i sig selv stør-

re indflydelse til at tilrettelægge arbejdet individuelt for de borgere, man har med at gøre.

Jeg vil så også sige, at vi faktisk har folk, der arbejder med, hvordan man kan modernisere den offentlige sektor på en anstændig vis, og det drejer sig ikke om et moderniseringsprojekt som det, jeg forstår den borgerlige regering har, hvor det skal foregå inden for et nulsumsspil. Det er en reel diskussion om, hvordan vi kommer videre med en modernisering af en offentlig sektor med det kærlige udgangspunkt, vi har, og ikke med det businessagtige udgangspunkt, den borgerlige regering har.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at der i høj grad er brug for flere hænder, og det koster nogle penge – ikke mange, men det koster nogle penge at få flere hænder. Men det er jo også afgørende, om den måde, man organiserer det på, sker med henblik på, at alting skal måles om vejes og for at følge et marked, hvor nogle skal kunne tjene penge, som man satte gang i under Nyrupregeringen i 1990'erne; et marked, som den nuværende regering og Dansk Folkeparti har sat turbo på, hvor man ønsker private firmaer ind, eller om man siger: Vi mener, at omsorg for mennesker er noget helt andet end at lave rugbrød eller spegepølser eller biler for den sags skyld, og derfor ønsker vi, at medarbejdere og brugere selv skal kunne tilrettelægge arbejdet. Vi ønsker, at det er nogle helt andre værdier, der skal være afgørende for, hvordan vi organiserer arbejdet i den offentlige sektor. Og det er det, jeg gerne vil høre: Vil Socialdemokraterne væk fra markedsførelsen og se på omsorg og god velfærd i stedet?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Vi forlader ikke udgangspunktet om, at den offentlige sektor selvfølgelig også skal drives effektivt, og at det derfor også er et konstant vilkår for os, hvordan man gør arbejdet mest smart og mest effektivt. Men formålet med den tænkning er ikke at markedsføre det, formålet er at sikre bedst mulig omsorg, bedst mulig velfærd, og det står over det, der i fru Line Barfods terminologi vil være markedsførelsen. Hvordan det så giver sig udtryk i, hvorledes medarbejdere er involveret, hvordan det giver sig udtryk i tilrettelæggelsen af arbejdet, er en større diskussion,